

KUIFJE

17

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

De ontdekkingsreizen van Roald Amundsen door R. Anger

Roald Amundsen zag op 16 Juli 1872 het levenslicht te Borge bij Sarpsborg, een eilandje aan de ingang van de Golf van Oslo in Noorwegen. Hij was de kleinzoon van een zeeman, en de zoon van een reder die enkele zeilschepen bezat.

In de Herfst reisde Roald naar Oslo, waar zijn ouders de Winter doorbrachten. In de Lente keerden zij naar Borge terug.

Tot hij veertien jaar oud was, bleef Roald iedere Winter te Oslo en in de Zomer speelde hij op de werf van zijn vader te Borge.

Hoe heerlijk was het niet om een vooruitstrevende rotsing te staan, gelijk de uitkijk hoort tegen de mast van het schip, en de witte zeilen te volgen, die de haven uitliepen. In gedachten maakte Roald hun een naar verre, vreemde landen toe.

Een stoomschip maakte halloed zijn aankomst. Roald sprong in een kano om het van dichtbij te kunnen zien. Bij zijn terugkeer vertelde hij: «De kapitein heeft me uitgeschepen en de matrozen gooiden me een emmer water op het hoofd.»

Tussen de vele schepen oogde Roald er steeds één na. Het had een zwarte romp en ijzeren staven tegen de voorsteven om het te beschermen tegen het ijs. Het schip ging op zeehonden- en walvisvangst...

De kolonel

EEN vriend vertelde me van morgen een tafereeltje dat hij voor een paar dagen beleefd had. In zijn flat woont er een kolonel die zeer op zijn prestige en standing gesteld is. De bureu vinden hem wat haastig, maar zij verwarmen een correcte houding gauw met verstandhouding. Toen de kolonel gisteren morgen in de hall van het flatgebouw kwam, trof hij daar het zontje van een van zijn medehouders aan. Het jongetje huldte hartstoehtelijk. Minzaam informeerde de militair naar de reden van het groot verdriet.

— Mijn hond Raf wil niet meer binnen komen... Ik laat hem zo graag een luchtje scheppen, iedere morgen vóór ik naar school ga... Vandaag was ik wat later opgestaan dan naar gewoonte en moeder wou me niet meer met de hond naar beneden laten gaan, omdat ze vreemde dat ik dan te laat zou komen op school... Ik heb aangedrongen, en beloofd van het kort te trekken en ze liet me dan toch met Raf naar beneden komen... Maar nu wil die stoute hond op straat blijven spelen, en ik zal zeker te laat komen op school, en moeder zal ontvreden zijn, en ik zal 's morgens niet meer met Raf naar beneden mogen komen...

De kolonel had de situatie begrepen, en hij ging eens kijken waar Raf liep. Hij had hem gauw ontdekt achter een hoekje en dreef hem naar de ingang van de flat. Dat ging niet makkelijk, want Raf vond dat een aange-naam spelletje en liep telkens weer weg wanneer hij voor de deur stond. Maar de kolonel gaf het niet op, en slaagde er na enkele vergeefse pogingen toch in Raf naar binnen te drijven. Het jongetje keek de militair eens met grote ogen, waarin verwondering te lezen lag, en vergat van pure blijdschap de man te bedanken, die niet gesaarzeld had — hij de hoofse officier — zich in de ogen van de huren belachelijk te maken met een moedwillige hond achterna te zitten om een kleine jongen plezier te doen. Die kolonel was vroeger scoutleider geweest en was nog niet vergeten dat een scout iedere dag zijn goede daad moet doen.

Kuifje

Onze bilevenbus
Jozef Mertens, Kerkstraat, 13, Sint-Agatha Berchem, heeft een nieuw Kuifjesclub opgericht. Onze lezers die in zijn omgeving wonen worden verzocht zich met hem in verbinding te stellen om er een bloeiende club van te maken.

Walter Van Gastel, Antwerpen. — Hartelijk dank voor je vriendelijke brief. Hoe vind je het vervolg van de avonturen van Kuifje? Met mijn beste groeten.

Louisset Thienpondt, Gent. — Bij het Kuifjespapier dat je

met de Kuifje's bons kunt bekomen, zijn er inderdaad enveloppes. Ik ben benieuwd nog eens enkele tekeningen te zien. Heb je reeds vooruitgang gemaakt? Hartelijk!

Hugo Coenen, Sint-Truiden. — Wie de grootste muzikant was? Je bedoelt waarschijnlijk de grootste componist? Daar kan ik je moeilijk op antwoorden. De specialisten zijn het daarover zelf niet eens. Namen die in dat verband steeds weer genoemd worden luiden: Beethoven, Bach, Mozart. Met mijn beste groeten.

Georges Van Langendonck, Boortmeerbeek. — Vali het vervolg van Maanen op de Maan, mee Georges? Waarom vroeg je 'me dat verhaal op een van die twee plaatsen af

te drukken? Ik begrijp je vraag niet. Laat me eens weten welke de reden is? Met mijn beste groeten.

Gaston Baillieu, Tongeren. — Je wens is nu eindelijk vervuld. Tevreden? Over je andere vraag heb ik je rechtstreeks geantwoord. Hartelijk.

BINNEN ENKELE WEKEN:

Een modern
tekenverhaal
van
J. MARTIN,
de vader van ALEX.

Greta Beirens, Durne. — Zorg je goed voor Pauleke, Greta? Doe je je best op school, en help je moeder goed? Met mijn beste groeten.

DE KUIFJE'S BON

De KUIFJE's BON staat op de producten van de volgende firma's:

DE CHOCOLADE
EN PRALINES

VICTORIA

DE BISCUITS

VICTORIA

DE TOFFES

VICTORIA

★

MARGARINE

INA

HET BROODSMEERSEL

CHOCOSWEET

TOILETZEEP

KUIFJE

HUSHOUDZEEP

PALMEX

EN WELDR...

OOK DE TAFELOLE

PRINSOR

VAN PALMAFINA

★

DE CONFITUREN
EN FRUITSIROOP

MATERNE

DE DIEPGEKOELDE
GROENTEN
EN VRUCHTEN

PRIMA

★

DE BESCHUITEN

HEUDEBERT

★

DE DEEGWAREN

TOSELLI

★

DE SIROPEN

PROSMANS

EN

PRINCE DE LIEGE

★

HET WEEKBLAD

KUIFJE

ONBEKENDEN

X., Lubbeek. — 50 punten voor reeks 4 van « Reinaert de Vos ».

X., Sint-Ghislain. — 50 punten voor reeks 2 van « De Drie Musketers ».

X., Ro... — 100 punten in een blauwe omslag voor... een auto?.

X., Neufvilles. — 100 punten in een groene omslag. M. Coromelle van Luik. — 50 punten.

X., R... — 220 punten in een bruin pakje gefrankeerd met 3,50 frs.

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit: Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. 1909-16 — Uitgever: Directeur: Raymond Leblanc. — Gedrukt in bello door: De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Kerkstraat, 12, Brussel. KUIFJE-Holland - Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Gire 199-334. Abonnementprijs: fl. 3,50 per kwartaal.

Roald de koene Fridtjof Nansen, die terugkeerde van een tocht op Groenland. In zijn atlas staarde de jongen naar de landen omheen de Noordelijke IJszee, die niemand kende.

overde sprak over de reis van de Amerikaanse ontdekkingsreiziger Peary naar de Noordpool, verloor Roald zijn vader. Het huis te Borge werd verkocht en Roald reisde met moeder en broers naar Oslo.

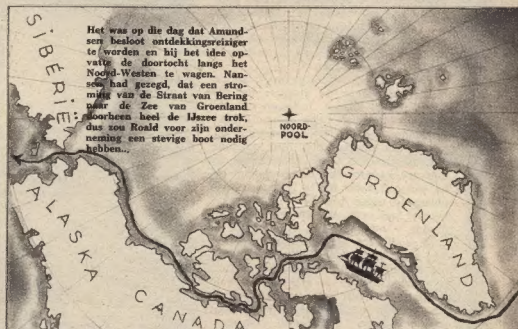

Wat moet ik beginnen? zo sprak de moeder van Roald.

— Jongen, je moet nu flink je best doen op school. Waarom zou je niet geneesheer worden, Roald?

Ja, hij werkte hard, maar vergat de zee niet! Op 30 Mei 1889 juichte de menigte Nansen toe. Met Syerdrup kwam hij weer van zijn tweede tocht naar Groenland en had het onbekende land op skis in heel z'n breedte doorkruist.

Het was op die dag dat Amundsen besloot ontdekkingsreiziger te worden en hij het idee opvatte de doortocht langs het Noord-Westen te wagen. Nansen had gezegd, dat een stroming van de Straat van Bering naar de Zee van Groenland doorheen heel de IJszee trok, dus zou Roald voor zijn onderneming een stevige boot nodig hebben...

Z'n moeder kon hem van z'n plan afbrengen en Roald studeerde voor geneesheer. Intussen liet Nansen een schip bouwen, de «Fram» genaamd, om de doortocht langs het Noord-Westen te beproeven. Op 25 Juli 1893 liep het van stapel.

In hetzelfde jaar overleed Roald zo zijn broers hij het graf van hun lieve moeder... Roald was nu vrij en kon naar zee.

Zijn droom zal werkelijkheid worden. Hij slentert langs de haven en ondervraagt de zeelui.

Aan boord van de «Magdalena» was een plaats vrij.

— Wij gaan op zeehondenvangst, jongen. 't Is een harde stiel!

— Ik wil naar het Noorden!

Vooran in de boot hokten zes zeelui bij elkaar, rond een zware houten tafel onder een walmende lamp.

Roald Amundsen was niet ingescheut door de «Magdalena» en het comfort. Hij wist hield er werkt werd en kende de gevaren.

«Eindelijk ben ik op weg naar het Hog Noorden! Eindelijk zal ik het ijs zien en de onbekende kust, doch waar is Nansen met zijn «Fram» («Voorwaarts») en dit ogenblik?

Wij hebben gewonnen! Wij hebben gewonnen!

JEAN-NICOLAS PIETON, concierge van een filmstudio, had in een vrijgevoegde bui, een biljet van de Loterij van de gemeente Neuilly gekocht en aan zijn zoon de eventuele prijs beloofd. Het was de eerste keer in zijn leven dat de kleine Baptist een loterijbriefje kreeg en hij was er mee in zijn nopjes. Het interesseerde hem zelfs meer dan de studio, en nochtans zouden vele mensen goud gegeven hebben, om in de studio's Lumière te mogen rondsnuiteren.

Iedere dag op hetzelfde uur kwamen de technici naar de studio's om de apparaten te kuisen. Intussen veegde papa Piéton gewoonlijk de grote binnenplaats schoon. De assistenten en operators hadden ook hun speciaal uur. Al fluitend verdwenen ze in de donkere kamers van de studio om er na een uur weer uit te komen, knipperend tegen het licht en het gebeurde wel eens, dat er een binnensmonds vloekte.

De schilders hadden hun uur om met borstel, pistool en dozzijen verpotten de verschillende decors in het gewenste kleedje te steken. Er was dan ook het uur van de figuranten, die met een koffertje in de hand, opgewonden en drukdoend binnenstroomden. Deze heren en dames werden opgewacht door de hulpreisessen, die steeds op dezelfde toon herhaalden: 'Vlug, vlug, we moeten opschieten! Na een half uur kwamen de figuranten reeds buiten met rode, gele en purper geschninkte gezichten en karnavaleske klederen, die steeds te groot of te klein voor de drager waren.

Daarna kwam de grote regisseur, de man die alle touwtjes in handen hield. Hij werd opgewacht door zijn assistenten, operators en andere technici die allemaal tegelijkertijd verslag uitbrachten over de werkzaamheden.

— Ja, ja, ik zie het al, ik kom net op tijd om de kemels die jullie geschoten hebben weer recht te zetten. Hulp heeft men hier van niemand. We gaan een ramp tegemoet! was het rituele antwoord van de regisseur op de tirades van zijn specialisten.

Baptist had het al dikwijls gehoord en hij wist dat het smoesjes waren: een ramp zou er noch in de loop van de dag, noch de volgende weken gebeuren.

En dan was het uur van de vedetten aangebroken. Het waren heren en dames, elegant gekleed, die uit weelderige, opvallende wagens stapten en nonchalant naar hun logies liepen, waar ze reeds lang verwacht werden door een leger aankleders en maquilleurs.

Toen hij vijf jaar was, moest Baptist naar school en het eerste woord dat hij leerde spelen was 'stille', omdat het in vlammende letters in

alle studio's hing en hij wel wist, dat er tijdens de opnamen een absolute stilte moest heersen. Wanneer Baptist om half vijf thuis kwam, gebeurde het dat hij zich in het paviljoen verborg om de buitenopnamen te volgen in de tuin of bij het zwembad. Soms ook werd het werk voor een tijd geschorst en zag men alleen het personeel dat instond voor het onderhoud van het materiaal in- en uitgaan. De portier maakte van die gelegenheid gebruik om zijn tuintje om te spitten en zijn groenten te verzorgen. Baptist vond dat heerlijk want, hij mocht dan zo lang hij wilde rondwalen door al de decors, de geheimzinnige apparaten en de kleerkamers met hun rijke costumes. Zo had de jongen, op een keer, het decor van een kermis op de buiten om in te spelen, en op een andere dag de alpen met de Mont Blanc. Deze was slechts vijf meter hoog, Baptist klom er op en voelde zich duizelig worden... zo echt had hij zich 'ingespeeld'. Maar, zoals we reeds vertelden konden hem de mooiste decors thans niet erg bekoren, hij was geheel en al in beslag genomen door dat loterijbiljet. De trekking zou plaats hebben 's Woensdag vóór de vacantie (Baptist had zijn eigen methode om data te onthouden) en de jongen maakte dolkoene plannen, al wist hij ook niet recht wat een winnend biljet opbrengen kon. Hij wist het zelfs liever niet, zo kon hij ongestoord fantaseren. En als hij nu eens niets zou winnen? Wel, dat vond Baptist niet zo vreselijk.

Die bewuste Woensdag voor de vacantie draaide Forcellon, een regisseur van naam, een van de voornameste scènes van zijn grote film: 'Amés de Montauban of het Ambtsverzuim van de Oppermaarschalk...'

De figuranten staken in de zware, vorstelijke kleren uit de Middeleeuwen of in rinkelende wapenrusting. In Studio 3, zweetten de operators, assistenten en hulpsistenten water en bloed; zij moesten niet minder dan tweehonderd flegmatieke of opgewonden Parijzenaars precies in de maat doen lopen, op de bestemde plaatsen doen staan en hen honderd maal herhalen hoe ze zich moesten gedragen in de wapenzaal van een slot uit de XIe eeuw. Het toneel stelde de aankomst voor van de koerier, die de overwinning van de oppermaarschalk te Lequébussac meldt.

Tussen haakjes: sla je geschiedenis niet open, want je zult er tevergeefs naar de Slag van Lequébussac zoeken. Maar, filmregisseurs hebben wellicht hun eigen geschiedenisboek...

Tijl Uifenspiegel

Tijl hoort dat een klopjacht op de weerwolf gaat plaats hebben.
Kathelijne wordt beschuldigd het monster te verbergen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

Jullie weten allen zeer goed dat Kathelijne geen hek is, al kent ze wondere dingen. Ze heeft reeds veel goed gedaan...

Dat heksenjong tracht ons af te leiden. Zodra de baljuw de toelating geeft zullen we haar hut afstoken!

Verdrietig om zoveel domme boosheid, rent Nele wenend naar de hut van Kathelijne

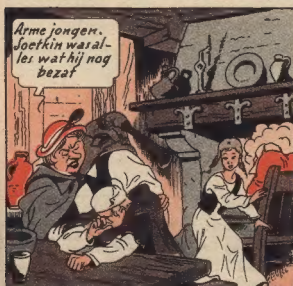
Uit vrees herkend te worden, houdt Tijl en Lamme zich overdag schuil en begeven zich slechts 's avonds naar de hut

Kathelijne, ik ben het! Tijl! Herken je me niet? Is moeder nog steeds te Brugge? Ik wou haar zo graag zien

Ik herken je Tijl. Je komt naar Joetkin kijken? Hahaha! Te laat! Joetkin is dood. Berfoven van verdriet om de dood van Claes, je vader

Arme jongen. Joetkin was alles wat hij nog bezat

Tijl, vergeef Kathelijne die brutale mededeling. Zij werd aangehouden na de ontferping van Claes en gefolterd onder verdenking van medeplichtigheid... daardoor is ze waanzinnig geworden...

Maar jij leeft, Tijl. Jij bent van je geboorte af bestemd om grote daden te stellen. Kijk in de magische rook...

De waanzinnige werpt poeders en kruiden in de ketel op het haardvuur, en dadelijk stijgt er een rose walm uit op

Kijk toe. De magische rook zal jullie wondere visioenen voor ogen toveren

Te zeer geboeid door de handelingen van de waanzinnige, hoort niemand dat het gehuil van de weerwolf over de beïnevuwde vlakke galmt...

Het PLATINA-BEELDJE

LUITENANT Morovitch zat rustig naast de Platina Kat toen Jaak als een wervelwind kwam binnen geestornd.

- Ha, zo zie ik het liefst!
- Wat zie je liefst, jonge man, vroeg de luitenant.
- Dat jij niet de voornaamste medeplichtige bent van Mijnheer Twaalf. Was je dat wel, zou je van de gelegenheid geprofitteerd hebben en ik zou hier noch kat, noch schildwacht hebben aange troffen. Je hoort dus niet tot de bende van Dubbel-Zes. Om de waarheid te zeggen, ik wist het reeds van het ogenblik toen ik je voor het eerst zag.

— Wat is er dan gebeurd toen wij elkaar voor het eerst ontmoetten? vroeg Morovitch lachend.

— Herinner je je nog de dag toen je de Ras ging begroeten in het Abessijns Consulaat te Marseille? Na het onderhoud met de Ras haalde je uit je zak een domino. In deze domino stak een boodschap van de chef aan de leden van zijn bende. Zo jij een van de bende geweest was, zou je die domino niet getoond hebben en je zou je niet afgevraagd hebben, hoe zo'n domino in je zak was gekomen?

— Niet zo kwaad. Maar weet jij dan hoe die domino in mijn zak geraakte?

— Heel eenvoudig bij vergissing.

— Bij vergissing?

— Er hingen twee regenjas sen aan aan de kapstok in de hall. De boodschapper van Mijn heer Twaalf, of hijzelf, heeft die regenjassen niet goed uit mekaar gehouden en stak de domino in jou zak, in plaats van in de zak van de ware bestemming.

Lijkbleek sprong Morovitch overeind en stotterde...

— Maar... maar die bestem meling, de medeplichtige van Mijnheer Twaalf... is dus de bezitter van de andere regenjas?

— Ongetwijfeld.

— Kapitein Gourgourax?

— Kapitein Gourgourax, je chef. Hij is het die, op last van Mijnheer Twaalf, een lid van de bende de plaats van maitre d'hôtel bezorgde. Hij zorgde voor de opening in de safe, hij belette het schip te stoppen toen mijn oom overboord werd gegooid. Toen Marina de schele stoker en zijn handlangers onschadelijk had gemaakt, was hij het die de bewustelozen deed verdwijnen en hen in een reddingsloep onder een zeil stak. Het was de kapitein, die het licht uitknip te op het ogenblik dat de gebo chelde verscheen... gelukkig ben ik net op tijd gekomen om het juweel te redden.

Ras Lipari Mahonen heeft besloten naar zijn vaderland terug te keren. Zijn schatten, ondermeer de Platina Kat, stelt hij onder bewaking van de beroemde detective, Colerette. Deze laatste scheept met de Ras en zijn gevolg, Jaak, Marina en Sidonie in op de « Ruiten Aas ». Ook de bandieten zijn aan boord en op een nacht wagen ze de zoveelste aanslag op de Platina Kat. Jaak en Marina kunnen de diefstal verhinderen. Mijnheer Twaalf vlucht naar de kajuit van Sidonie. Schoten weerklinken. Iedereen komt toegesnel en de Platina Kat blijft alleen achter bij luitenant Morovitch...

Morovitch schudde Jaak krachtig de hand en zei hartelijk: — Jij bent een kranige jongen en verstandig bovendien! Je schotelt me een prachtige reeks opmerkingen en de logische conclusies voor...

is echter opgelost, dank zij de medewerking van de kleine Bal kis. Ja, Maldefeu heeft haar op gebrecht, dat hij een neurasthe nieke miljonair is. Hij dacht op deze zonderlinge wijze avon turen en leute te beleven aan

delen, ik las ze in je ogen.

— Heel juist. En die conclu sies hebben betrekking op...

— Op de identiteit van de voornaamste medeplichtige van Mijnheer Twaalf, oom.

— Inderdaad... Die voor naamste medeplichtige... is... hm... hm...

— Kapitein Gourgourax, ver volgde de luitenant, je hebt dat klaar en duidelijk bewezen.

— Precies. Zo ben ik, zei de detective nederig.

— Maar, nu je de kapitein zo knap ontmaskerd hebt... neem je hem niet oevangen?

De trouwe kern zwemmers en zwemsters, allen met echte Ford spirit bezield.

Luitenant, luitenant... een vreselijk ongeluk... de kapitein...

— Ik? Ik herhaal slechts de woorden van m'n oom, hoor, antwoordde Jaak naïef. Mijn oom had heel dat spel al dadelijk in de gaten en hij voorzag alles; het is 'een knap detective!

— Dat merk ik nu pas, zei Morovitch. Toen onze boot in zee stak voelde ik onmiddellijk dat er iets haperte met de kapi tein. Zijn houding kwam me ver dacht voor. Het is daarom dat ik hem bespiedde, die avond toen de bandieten consult hielden. Adel bert Maldefeu betrapte me daar bij...

— Ja, in het begin hebben we die Maldefeu ook verdacht. Wij vroegen ons af, waarom die man in een sarcophaag aan boord gesmokkeld was en wat hij in het schild voerde? Dat probleem

boord van de « Ruiten Aas. » Erg zonderling, natuurlijk!

Op dit ogenblik kwamen Co lerette en Laitance, eindelijk ver lost van de handboeien, de ka mer binnen.

— Mijnheer de detective, laat me toe je geluk te wensen, zei Morovitch plectig. Ik weet nu welke interessante opmerkingen je maakte en welke conclusies je daaruit trok. Het is ook daar door dat je zulke prachtige re sultaten geboekt hebt. Waar ach tig knap werk!

— Nietwaar? antwoordde Co lerette, die helemaal niet wist waarover het eigenlijk ging.

— Ik heb luitenant Morovitch uitgeleefd welke conclusies je uit alle gebeurtenissen getrokken hebt, beste oom. Conclusies die je me niet eens hoefde mede te

— Dat maak ik zo dadelijk in orde, verklaarde Colerette.

« De deur werd opgegooid en een matroos verscheen hijgend op de drempel...

— Luitenant, luitenant... een vreselijk ongeluk... de kapitein... de kapitein...

— Wat is er met de kapi tein? vroegen Laitance, Cole rette, Jaak en Morovitch in koor.

— Hij is dood.

— Niet mogelijk!

— Hij is dood... vergiftigd...

Volgende week:

DE EGYPTISCHE
GEVANGENISSEN ZIJN
UITSTEKEND!

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN JACQUES LAUDY

Pedro werd door zijn broer neergelagen en in de kast gestopt. De hoofdwicht heeft dan de plaats van Pedro ingenomen. Noch hij, noch zijn dochter, Kunegonde, weten waar de smaragden verborgen zijn...

'S MORGENS...

Pedro had zeker een bedoeling toen hij over de eikels sprak. Ik wed dat dit woord alles uitlegt!

Ja, maar hoe?...

Denk eens na, Kunegonde.

Ik denk na, papa!

EIKELS...
EIKELS...
EIKELS...

EIKELS...
EIKELS...
EIKELS...

Plotseling staart Kunegonde naar iets...

Wat heb je?

Daar!

Wat?

Kunegonde wijst naar het blazen van de graven van de Veranda, aan het hoofdeinde van het bed...

De vijf eikels van ons blazen! Daar verbijgt hij de smaragden. Geef m'n dolk!

En zonder aarzelen begint de bandiet de eikels te bewerken...

Op dit ogenblik komen Hassan en Kaïdoor vragen hoe de zieke het maakt...

Ha, ik maak het opperbest! Ja, hij maakt het best.

Ik oefende een beetje... Hij oefende een beetje...

Excuseer... maar... We komen later terug!

Wel? Niets!

? !

(Wacht, wacht...)

Wij hebben gewonnen! Wij hebben gewonnen!

(VERVOLG EN SLOT)

TOEN het sein weerklonk, gingen de deuren van de grote zaal open en ridders en edelvrouwen, boeren, landlopers, stalmechten en boogschutters kwamen de zaal binnen.

Ze waren hoogst opgewonden tot de trompetten de intriede van de kroonprins meldden. Waardig schreed hij door de zaal geleid in fluweel en hermelijn. Van de tegenovergestelde kant kwam de koningin-moeder binnen met een kleed van goudbrokaat en hennip op het hoofd. De menigte, langs de muren, groette eerbiedig. De prins en de koningin-moeder wisselden enkele woorden, dan galmden een hoorn door de zaal, wat weer opwindend veroorzaakte. Iedereen keek naar de bovengalerij waar de koerier van de oppermaarschalk verscheen... Pas nu traden de figuranten werkelijk in actie, want hier moesten zij hun woordje meespreken.

— Luister goed, zei een regisseur, zodra de bode ginds verschijnt, roepen jullie :

— Bode, welk nieuws breng je ons ?

De bode antwoordt :

— Ons leger heeft slag geleverd !

Dan vragen jullie onmiddellijk en vol spanning :

— En de uitslag ? In 's hemelsnaam de uitslag ?

De koerier zwaait met zijn muts en roept :

— De overwinning is voor onze grote koning, onze meester !

Dan stoppen we. Iedereen begrepen ?

Het toneel werd vijf, zes keer herhaald en dan begon het te vlotten.

— Hou op, beval Forcelion, natuurlijk hebben jullie wat vergeten ! Een karakteristiek detail dat ik onmisbaar acht... men heeft hier van niemand hulp !

Het wordt een ramp ! Ik had toch gezegd dat de beul moest aanwezig zijn !

Aan de beul had men, helaas, niet gedacht. De eerste assistent begon dadelijk met het uitzoeken van het gepaste exemplaar. Van al de voorgestelde beulen, beviel er geen enkele aan Forcelion. Ze waren te klein, te schraal of te dik, te vrolijk of te dom. Er scheelde altijd wat aan en veel tijd ging verloren met nodeloos over- en weer gepraat.

— Ik zal de situatie alweer moeten redden, zei de grote regisseur zuchtend. Ik moet hier alles doen. Niemand om me te helpen... we gaan een ramp tegemoet. Haal de concierge, dat is de geknipte man !

Zo gezegd, zo gedaan. Jean-Nicolas Piéton kreeg dadelijk de grove kiel van de beul om, een kap op het hoofd, een zware bijl in de hand en werd goed zichtbaar achteraan in de zaal geplaatst.

De opname kon opnieuw beginnen.

— Herhalen is niet nodig, we draaien, beval Forcelion.

Machtige schijnwerpers wierpen hun lichtbundels over het toneel, cameramen en geluidsingenieurs traden in actie. Maar... intussen was de bode van de oppermaarschalk ingesluimerd en de kleine Baptist liep juichend naar de studio's. Daar hij zijn vader niet naast de telefoon vond, vroeg hij waar deze wel zijn kon ?

— In Studio 3, riep men de jongen toe.

Zonder nadenken en zonder aarzelen stormde hij als een wervelwind naar de aangewezen studio. Hij lette noch op de vlammende letters die **Stille** geboden, noch op het bord met de woorden : **Toegang streng verboden** en kroop op de ladder die naar de stellingen leidde. Daar stond hij eensklaps voor de hel verlichte zaal, waar gedaanten heen en weer bewogen en helemaal achteraan... stond zijn papa ! Ja, hij was het, al had men hem ook dat pluinje aangetrokken... Dobbel ging Baptist nog een stap verder, opende de mond... en op hetzelfde ogenblik vroegen stemmen uit de diepte :

— Bode, welk nieuws breng je ons ?

— We hebben gewonnen ! We hebben gewonnen ! juichte Baptist.

Dit antwoord was weliswaar niet helemaal juist, maar het werkte aanstekelijk op de figuranten. Van alle kantten vroeg men de bode, die daar in de hoogte nauwelijks te bespeuren was :

— En de uitslag ? In 's hemelsnaam de uitslag ?

— Een autoput ! Een autoput, juichte Baptist.

— Stop, riepen de assistenten dodelijk verschrinkt... Iedereen zweeg en iedereen verwachtte zich aan de onweersbui die zo dadelijk boven hun hoofden zou losbarsten... Baptist was met een schok terug in de werkelijkheid terecht gekomen en zag bleek van aandoening.

Forcelion zag rood en hijgde, doch in plaats van te bulderen, vroeg hij met trillende stem aan zijn eerste assistent :

— Heb je reeds iemand gevonden voor de rol van de Infant van Spanje in de vier-en-twintigste scène ?

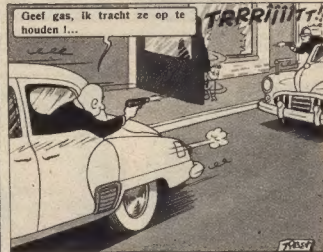
— Nog niet, mijnheer. We dachten de jonge Jean Masquelier van de Comédie Française te vragen.

— Onnodig, zei Forcelion, geeft die rol aan die jongen. Hij is er voor in de wieg gelegd.

En zo speelde de jonge Baptist de rol van de Spaanse Infant...

Gevaert
PRESENTEERT:

A...B...C...
ARTHUR...BERNARD...CHRIS...

(Wordt voortgezet.)

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

De «Pera» keert terug van een ontdekkingsreis naar Nieuw Guinea. Het schip heeft te lijden gehad van de storm en sedert vele dagen is er geen drinkwater meer...

Kijk, men gaat aan land om water te zoeken. Maar of het veel zal uithalen?

Die kerels zwaaien als gekken met de armen! Ha, ze hebben voorzeker water gevonden!

Inderdaad, na veel graven heeft men voldoende grondwater gevonden om een groot deel van de watervaten te vullen...

DEZE PLAATS NOEMDE CARSTENZ WATER-PLAETS. OP 4 MEI ONTDEKTE MEN OP NIEUW EEN RIVIER MET ZOUT WATER EN HEETTE HAAR VEREENICHDE RIVIER. NOG DIKWILS GING DE BEMANNING VAN CARSTENZ AAN LAND EN SOMS MOEST ZE ZICH VERDEDIGEN TEGEN DE INBOORLINGEN. OP HUN TERUGREIS ONTDEKTE ZIE NOG ENKELE RIVIEREN... OP 14 MEI PASSEERT

DE «PERA» DE DROGE BOCHT EN ZONDER VERDERE LOTGEVALLEN BEREIKT HET VAARTUIG DE KEI EN DE AROE-EILANDEN. CARSTENZ SLUIT ER EEN CONTRACT MET DE BEVOLKING DIE DAARBIJ ONDER DE SOUVEREINHEIT VAN DE NEDERLANDSE COMPAGNIE KOMT TE STAAN. OP 8 JUNI LOOPT DE «PERA» BEHOUDEN DE HAVEN VAN AMBON BINNEN...

Mijnheer de gouverneur, hier hebt u mijn journaal... Hoe we aan deze fabelachtige schat kwamen, vindt u er in verhaald.

Enkele tijd later wordt Cori bij de gouverneur geleid...

Dank zij Cori, onze scheepsjongen, konden we er beslag op leggen.

Je bent een moedige kerel. Van kapitein Carstenz vernam ik een ander over je avontuurlijk leven. Wil je met de kapitein terug naar Holland? Hij zal je dan verder opleiden tot een knap zeeman!

Graag, mijnheer de gouverneur! Dat is heel vriendelijk van de kapitein.

Enkele dagen later vertaalt een vloot van vijf schepen de haven van Ambon met bestemming naar Holland.

NA EEN VOORSPOEDIGE REIS BEREIKT DE VLOOT TEXEL EN KAPITEIN CARSTENZ BRENGT AAN DE HEREN ZEVENTIEN VERSLAG UIT OVER ZIJN REIS. DE KAPITEIN, ZOWEL ALS DE BEMANNING, ONTVANGT EEN BELONING. CORI NEEMT ZIJN INTREK BIJ DE KAPITEIN.

Ha, Cori, ben je mijn scheepsjournaal aan 't lezen? Ja, jongen, als je van de zee houdt, zullen er ook jou nog heel wat avonturen te wachten staan!

(Wordt voortgezet.)

DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Marco Polo en zijn jagers werden door de rebellen onverhoeds aangevallen. Lambik snelt zijn nieuwe vriend te hulp...

DOOR DE NEERGE-
STORTE STENEN IS
MARCO POLO AFGE-
SNEDEN VAN DEREST
VAN ZIJN JACHTSTOET,
DOCH LAMBIK BREEKT
ONWEERSTAANBAAR
DOOR EN SCHAART
ZICH AAN ZIJN
ZIJDE

Moed, Marco, met ons
beiden houden we die re-
kels wel op afritand!

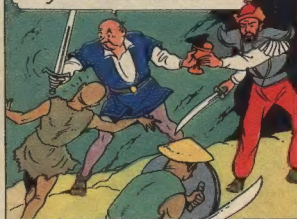
Maar ik stik van de dorst. Kun je me, zo
tussen twee slagen in, niet een van die
kruiken overhandigen?

Drink daar niet van! Dat is
zeer zware wijn. Hij moet nog
verronden worden. Je zou van de
eerste beker dronken zijn!

Wel dat brengt me op een idee!
Geef me maar een beker,
je zult wat beleven!

Hier, bazeke, drink jij maareens...
anders zie ik me verplicht je vrese-
lijk toe te takelen!

Het pakt! Doe nog maar eens
vol... ik ga heel die bende
dronken maken!

Ook dorst, vriend? Pak
aan! Gezondheid... de
volgende, mijne heren!

?

Het werkt schitterend! Maar
a propos, waar is je helm
gebleven?

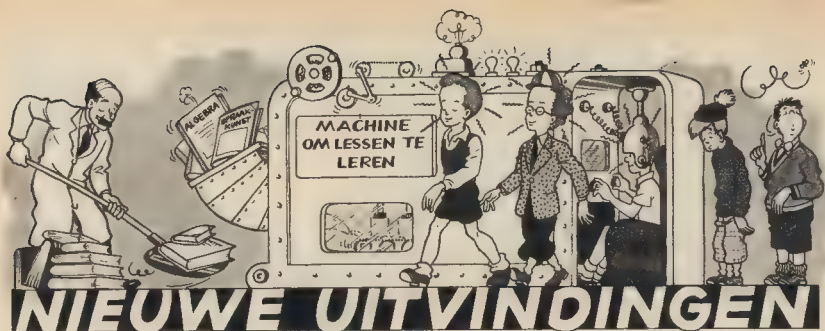
Ik gaf hem aan de
Dalai Lama in bewaring.
Hij moet ergens in de
buurt zitten!

Wat ???
Maar, dan
ben je hem
kwijt,
want...

(Wordt voortgezet.)

(Wordt voortgezet.)

WIST je dat er stoepen zijn die, onder de druk van om het even welke kracht, ogenblikkelijk een andere vorm kunnen aannemen, zonder enige schade te lijden? Moesten onze steden zulke stoepen hebben, zouden de "Zondagsrijders" er in alle gemoedardust mogen tegenaan botsen.

Wist je dat een man met engelengeduld rekbare kleerhangers heeft vervaardigd? Dat er een notenkraker met progressieve drukkracht bestaat, waarvan de drukking geneutraliseerd wordt op het ogenblik dat de notenschaal gekraakt is? Dat vindingrijke geesten een procédé hebben gevonden om tekeningen en teksten van reclameborden lichtend te maken of uit te wissen al naar gelang behoeft?

Wij wisten het ook niet maar, we hebben begin vorige maand een bezoek gebracht aan het *Internationale Uitvinders Salon* en we hadden geen ogenblik om al het tentoongestelde te bekijken. Naar eerste technische uitvindingen zagen we kleine, aardige, plezierige dingen zonder enige wetenschappelijke betekenis, maar die getuigen van grote fantasie en handigheid.

Zeker zijn er nieuwigheden tentoongesteld die we later nooit meer zien zullen, tenzij in een of ander museum voor curiosa.

De andere zullen hun weg naar de uitstralen van de vele magazijnen vinden en ons leven aangenamer en makkelijker maken.

HOKUS POKUS PAS!

JE kent de auto's die 's Zomers langs het strand bolten en je moet voortduwen bij middel van twee pedalen die op en neer

gaan. Wel, een uitvinder heeft een fiets vervaardigd volgens hetzelfde systeem.

Ze duwt dus de pedalen niet meer helemaal rond, doch slechts op en af. De uitvinder beweert, dat men met zijn fiets grote afstanden kan afleggen zonder vermoeid te worden en dat je zonder hindernis om het even welke helling kunt oprijden...

Er is ook een fiets met voortaanrijving, stuur achteraan en zonder ketting. De fietser zit boven het achterwiel en het schijnt dat hij het hier erg comfortabel heeft en er geen gevaar bestaat dat zijn karretje zal slippen.

Een Zwitserse firma heeft iets gevonden voor verstoorde mensen en voor diegenen die zich regelmatig verslapen. Het is een armbandwerk met de kwaliteiten van een wekker en een chronograaf. Een vrolijk belgierijkt zegt je dat het tijd is om op te staan, dat je aan je werk moet beginnen of een bezoek dient af te leggen. Naar men ons vertelde heeft dit uurwerk grote diensten bewezen aan Belgische alpinisten die de Cordillera Blanca beklimmen. Het uurwerk regelde de etapes van de beklimming, belde met de grootste nauwgezetheid telkens men moest rusten en verder klimmen.

De heerlijke, warme Zomer is in aantocht en we gaan picknicken. Maar iedereen kent het triestige beeld van de picknickers die onder de last van hun pakken en zakken haast bezwijken. Een geniale uitvinder is die arme zwoegeers te hulp gesnel en heeft een koffer gemaakt van tachtig op zestig centimeters. Je opent dat koffertje best met een plechtig «Hokus Pokus Pas» en iedereen zal je voor een gediplomeerd goochelaar houden, want je tovert uit de koffer: een zak met de proviand, een twee, drie, vier vouwstoelen van 45 centi-

meter hoog en uiteindelijk ook nog een tafel waaraan heel de familie kan plaats nemen!

VOOR VADER

VRAAG eens aan je vader of hij de kleine mirakel-tube reeds kent, niet groter dan een vulpen, die toelaat op staande voet een defect aan de ontstekingspoel te ontdekken. Men kan er ook in enkele seconden tijd mee controleren of bougies, condensatoren, (in het totaal vertien apparaten) in orde zijn. Heeft je vader reeds horen spreken van de tafelvuisiag met butagas, die maanden lang brandt zonder gevuld te moeten worden? En kent hij reeds dat kleine wonderlampje, speciaal geconstrueerd voor mannen die lezen en roken in bed. Het lampje geeft immers licht, ontsteekt de sigaret en speelt voor assebakje! Mooier kan men het niet dromen...

VOOR MOEDER

JE mama zal vrezelijk in haar schik zijn met een klein elektrisch apparaat, dat ze aan het waterkraantje kan bevestigen en waardoor ze in enkele seconden tijd heet water heeft.

Er is voor haar ook een nieuw soort van wasmachine dat de vorm heeft van een omgekeerde paddestoel en het binnen met ultrageluid zodanig bewerkt dat het in tien minuten hageblank is.

De uitvinders boden dus voor elk wat wils en bewezen dat er nog veel mensen zijn met geduld en vindingrijkheid, die het leven van hun evenmens wensen te veranderen. Jammer dat het menschenbrein zich niet steeds bezig houdt met dat soort uitvindingen!

CHOCOLADE • RIJPE ZEP • MARGARINE •

DE KUIFJE'S BON

BELANGRIJK!

PRIMES

- Stuur je bons spoelt zonder mede te delen wel geschikt je wist. Kies je geen geschenk, zijn we verplicht het in je plaats te doen.
- De premies zijn altijd te bekomen met KUIFJE'S BONs. Ze worden niet verkocht!
- De eerste reeks foto's van de KONINKLIJKE PRINS is uitgeput en zal niet meer herdrukt worden.

ALBUMS
DE DRIE MUSKETIERS. — De albums *De Drie Musketers* zijn volledig uitgeput en zullen niet meer herdrukt worden.
ZIEN EN WETEN. — Deze KUIFJE'S chromo's werden gedrukt op groot formaat (20 cm. x 14) en dragen op de rugzijde een verklarende tekst. Ze worden geclassificeerd en bewaard in mooie kasten, welke gratis geschenken worden door de KUIFJE'S BON.

DIVES EN DATJES

1. In ieder nummer van het legendaal *Kuifje* staat een KUIFJE'S BON. Voeg hem bij je collectie.
2. Het is NIET WAAR dat wij zilverpapier gebruiken voor premies.
3. De onslagen van de chocolade en de COUPONS-PRIMES VICTORIA moeten reedsreeds gezonden worden naar VICTORIA, Deneckstraat, 24-30, Koekelberg, Brussel.
4. Tel je KUIFJE'S BONs zorgvuldig afvoeren ze op te sturen.

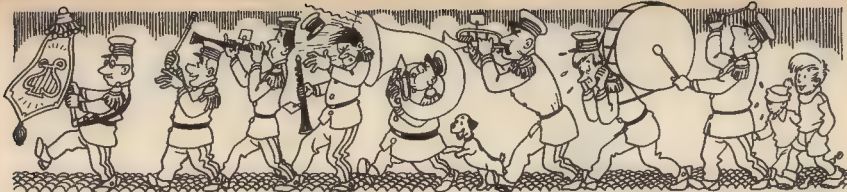
5. Het bedrag van de gewenste album kan gestort worden op P.C. nr 1909-16 van «Les Editions du Lombard», Brussel.

LIJST VAN DE PRIMES

	Punten
1. «Reinart de Vos» ... Per reeks	50
2. «De Drie Musketers» ... Per reeks	50
3. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A	50
4. Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje B	60
5. Kleurprentkaarten KUIFJE	70
6. Schrijfpapier KUIFJE, geïllustreerd door Hergé	80
7. KUIFJE's wimpel in drie kleuren...	100
8. Foto's KONINKLIJKE PRINS (Reeks I uitgeput)	100
9. Chromo's KUIFJE : Vliegtuigen, Luchtschepen, Spoorweg, Per reeks	125
10. Portefeuille KUIFJE	120
11. Bloc-notes KUIFJE	200
12. KUIFJE's puzzel in hout	350
13. KUIFJE's puzzel, groot formaat	500
14. Blokjespall KUIFJE	500

SJISJISJIS • RIJPE ZEP • MARGARINE •

Hou je van muziek? Dat was nu weer eens een vraag naar de zin van onze lezers. Of ze van muziek houden? Met klem bevestigten ze het allen. De voorkeur van de meerderheid gaat naar de volksliederen (in de breedste zin van het woord) omdat men die best kan meeleven en meezingen. Ons volk is nog steeds een zingend volk. De moderne jazz-musiek bekoort onze lezers niet. De overwegende meerderheid vindt jazz te lawaaiig en onverstaaenbaar. De klassieke meesters bekoren reeds de oudsten onder de deelnemers. De marsmuziek en de operette vallen in de smaak omdat het vrolijk, levendige muziek is. De belcanto heeft niet veel liefhebbers onder onze vrienden, maar dat is goed verstaanbaar.

ZONDER MUZIEK ZOU IK NIET KUNNEN LEVEN

HET is vooral de klassieke muziek die een geweldige indruk op me maakt. Men kan als 't ware meevallen met de componisten, begrijpen in welke toestand van vreugde of van smart ze verkeerden, toen ze die muziek neerschreven. Hun ziel ligt in hun melodien uitgedrukt. Een hele avond kan ik naar de radio zitten luisteren, zonder dat het mij ook maar één ogenblik vervest. Beethoven, Mozart en Chopin zijn mijn geliefkoosde componisten, alhoewel ik ook heel graag Bach speel. Wat heb ik reeds veel geleerd door de muziek! Je leert je aandacht concentreren, de schoonheid van de klassieke werken kennen. En wanneer je dan het leven van deze grote componisten leest, kan je niets dan bewondering en ontzag voelen voor deze grote genies. (Bernadette Cauwels, Brussel, wint een Cinette-apparaat met een film.)

Ik verlang naar muziek, als een kind naar zijn moeder

Ik hou vooral van kamermusiek. Wanneer een bedwelmende melodie de huiskamer vervult, voert ze u mee naar het land der dromen. Ik voel me dan als in een hemelse stemming, en raak de aarde maar eventjes meer. Wie zou dit kunnen vermijden? God schiep de klinken, God schiep de muziek, Gods' werk is wonderbaar. Wat zou het leven zijn zonder muziek? (Joris Van de Putte, Sint-Martens-Latem : Een abonnement voor 6 maanden.)

Ja, ik hou van muziek

INZAKE genre, gaat natuurlijk mijn voorkeur naar deze muziek welke ik begrijpen kan, dus geen klassieke, noch kamermusiek, en ook geenszins de hot-jazz, welke gewoonlijk de radio doet trillen en beven, maar wel de gewone dansmuziek. Deze muziek welke zo overeenstemt met mijn dromen. Inderdaad, hoe dikwijls voelde ik me niet in de sferen van de sprookjeswereld bij het horen van een mooie wals, dan zie ik al de helden van de Kuitjfe's vertellingen om mij heen. Eens droomde ik met Kuitjfe zelf, de dans te leiden over de spiegelglazen vloer van een Oosters paleis. (Huguette Want, Gent : Een abonnement van drie maanden.)

Aan de volksmuziek geef ik mijn voorkeur omdat men daarin zelf de roem kan bezingen van zijn eigen volk. Men kan er de liefde voor zijn volk in uitdrukken. De schoonheid van zijn land en de dapperheid van het voorgeslacht. Is er wel iets mooiers uit te denken als onderwerp voor een lied. Geen jazz, want dat verwildert! (Ludo de Mulst van Borgehoort, we bezitten je volledig adres niet, vriend! : Een abonnement voor 3 maanden.)

Ik hou het meest van volksliederen

OMDAT ze vaak herinneren aan heiden van vroeger en de bloeitijd van het land. Volks-

liederen zijn vaak vrolijke liederen en stemmen je optimistisch. (Harry Bakker, Den Haag : Een doos schrijfpapier.)

Ik hoor gaarne volksliederen

zoals 't Belgisch volkslied en de Vlaamse Leeuw, omdat deze spreken over de roem van mijn volk en ik waardig wil wezen ook de naam Belg te dragen. Ik bemijn mijn land, mijn taal en mijn volk en daarom hoor ik ze graag. (Emiel de Wilde, Brussel : Een reeks chromo's a Zien en Weten.)

Vlaanderen herrijst!

HET liefst hoor ik volksliederen. Dan voel je het oude Vlaanderen weer oprijzen, met zijn zageverende en strijdvaardige liederen en dan denk je aan Jan Breydel en Pieter de Coninck. Een lustige liederen van ons lachend volk doen ons terug denken aan Tijl Ulenspiegel. (Godetieve Hendricks, Berchem-Antwerpen : Een reeks chromo's a Zien en Weten.)

STATISTIEK VAN DE VORKEUR :	
1. Volksliederen	39 %
2. Klassieke muziek	18 %
3. Marsmuziek	16 %
Operette	16 %
4. Jazz	6 %
5. Opera	5 %

Ik koester bewondering voor Willem de Meyer

Ik hou erg veel van muziek. Naar muziek luisteren word ik nooit moe. Het lijkt me dan werkelijk alsof ik in het sprookjesland vertoef. Welke muziek? Vlaamse volksliederen! Ik koester een zeer grote bewondering voor Willem de Meyer, een groot en onmisbaar Vlaams man. Opera en klassieke muziek vinden bij mij ook wel bijval, maar jazz niet, hoor! (Monique Koninckx, Hasselt : Een reeks chromo's a Zien en Weten.)

Met muziek door 't leven, is mijn leuse! en liefst nog met vrolijke volksliederen. Zij doen de mens zijn zorgen vergeten en maken hem vrolijk, opgekruid en blij. (Walter Willems, Zwegem : Een reeks chromo's a Zien en Weten.)

Onze volksliederen

VAN al de soorten van muziek hoor ik het liefst onze Vlaamse volksliederen. Die liederen kun je uit volle borst meezingen en waarom zouden we die liederen niet graag horen, wij zijn toch Vlaamien! (Willy De Smet, Wauchoot : Een reeks chromo's a Zien en Weten.)

Ja zeker, ik hou van muziek!

HEEL veel zelfs en m'n eerste wens op gebied van muziek is steeds muziek te horen. Meest er in de Winter muziek gespeeld worden op straat, men zou veel minder kou hebben. Want muziek geeft vreugde, en vreugde warmte. Een zuur mens heeft altijd kou. Tussen al de verschillende muzieksoorten verkies ik marsmuziek. Waarom? Wel eenvoudig : het is sportief. Sport doet leven. Levendige mensen zijn gezond. En gezond mens is altijd goed gehumurd. (J. de Smet, Malenbeek : Een Kuitjfe's wimpel.)

Ik verkies de volksmuziek

zoals die van Peter Benoit e. a. Dat is kunst van eigen bodem. Hij leerde ons volk zingen en we hebben geen vreemde bucht die daaraan reken kan. (Alfred Goethals, Brugge : Een Kuitjfe's wimpel.)

Marsmuziek vind ik het mooiste

ER zit pit in en je kikkert er van op als je 't kwade zin hebt. Je huppelt vanzelf mee als er een harmonie door de straten komt. Je bent direct weer vrolijk en levenslustig. (Hans van Oppen, Sittard : Een Kuitjfe's wimpel.)

Belcanto is mijn lievelingskast

ALS alles rustig is in de keuken, dan kun je 't zo heerlijk zitten luisteren naar die prachtestemmen van die beroemde operazangers gelijk B. Gigli en andere. En tussen de opera's verkies ik nog deze van Verdi, vooral die beroemde koorzingen. (Ghislain Martens, Brugge : Een omstg Kuitjfe's schrijfpapier.)

NIEUWE VRAAG IN ONZE REEKS

OPENBARE ONDERZOEKEN

JULIE KRIGEN HET WOORD

HOU JE EEN DAGBOEK BIJ?

een notaboek, a paks, of een dergelijk

jaarlijkse notaboek. (Zie in dit verband ons hoofdartikel in Kuitjfe Nr 10.)

De antwoorden, maximum 10 regels, moeten vóór 25 April ingezonden zijn.

1500 fra. of 100 gulden prijzen.

Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

De bandieten maken zich gereed om Nusa Penida met de «Haai» te verlaten. Moreau, Barelli en hun gezellen, die de bandieten achtervolgden, werden opgehouden door een steenlawin.

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

Undertussen trachten onze vrienden de rotzverperring weg te ruimen

Oef! Het haalt niks uit. Die grote rots - blokken krijgen we nooit van plaats

Lelijke, stomme stenen! Beweeg dan toch!

Inspecteur! Gelukkig, hij leeft nog!

Je moet weten waar juist te schoppen, hé! Ziezo, de uitgang is vrij!

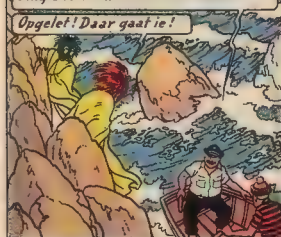

Intussen is de sloep van de «Haai» de rotz-wand genaderd. De drie bandieten dalen langzame teile steenmaassa naar de zee...

Tracht in de boot te springen... De branding belet ons dichter te komen

Opgelet! Daar gaat ie!

Halt! Als je durft springen ben je een lijk!

Wat voor de duivel?

LARUE!

Hijzelf, Max Brasser... alias «de chef»! Le gangsterstreken nemen hier een einde, kerel!

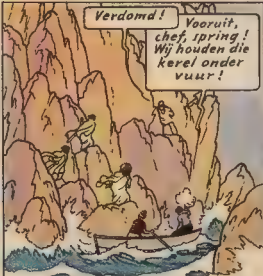

Je hebt van mij een opiumschuiver gemaakt omdat je wist dat ik iets van je vuile zaakjes afwist. Daar je dreigde me geen opium meer te zullen geven, indien ik ook maar iets van je gedragingen zou verraden, zweeg ik. Ik kon niet meer leven zonder het poeder dat je in zoete dromen laat wegzinken. Met bovenmenselijke inspanning slaagde ik er echter in deze verderfelijke gewoonte af te leren. Nu is het uur van de vergelding aangebroken!

Verdomd!

Vooruit, chef, spring! Wij houden die kerel onder vuur!

Intussen...

Schoten! Vlugh, mannen, laat ons gaan kijken!

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Bandieten hebben al de inwoners van Patville gevangen genomen en weggesleept. De ongelukkigen moeten goud delven. Op zekere nacht ontvoert de chef van de bende Yannick, de echtgenote van Yann...

De man loopt met zijn buit weg.

Pat komt Yan aflossen. Heb je niets verdachts gehoord, vraagt hij?

Neen, niets.

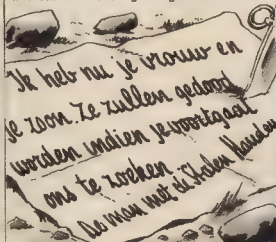
De bandiet vlucht steeds verder met zijn gevangene in de armen...

Bij het eerste morgenkrieken roept Yan zijn vrouw, doch tevergeefs...

Op de plaats waar zij lag, vindt men een briefje met een dolk in de grond gestoken...

We mogen ons door die bandiet niet laten van de wijs brengen.

Neen, doch laten we voorzichtig te werk gaan. We zullen doen alsof we ons kamp opbreken.

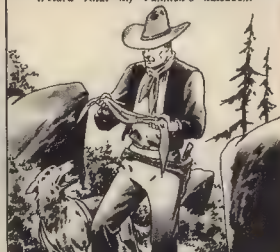
Robin is bijna genezen en snuffelt hier en daar rond.

Pat vindt dat zonderling en volgt het dier.

Weldra vindt hij Yannick's halsdoek.

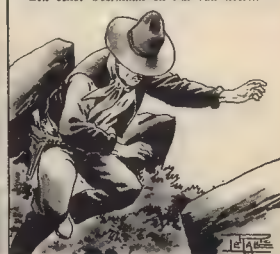
Robin besnuffelt de jaal...

... en daarna de grond. Langzaam maar zeker volgt hij het spoor...

Een schot weerklinkt en Pat valt neer...

(Wordt voortgezet.)

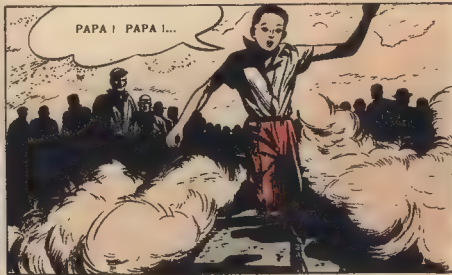
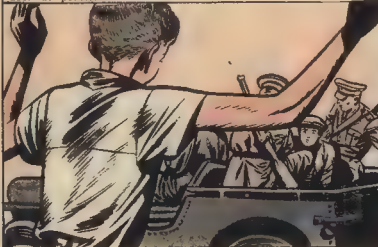
DRIE JONGENS in de STORM

Texten van
KAPPA ED EFFE

Rob, Hans en Pieter zijn onafscheidbare vrienden. De broer van Rob en de vader van Hans werken in de fabriek van Pieter's vader. Op zekere dag wordt de vader van Hans wegens diefstal aangehouden

Tekeningen van
R. POLESE

De vader van Hans krijgt de handboeien aan en wordt weggeleid door de politie.

Wat denk je daarvan, Rob? Ik sta verstomd.

Ik ook... Ik moet met m'n broer spreken.

ROB KEERT
MET
BENEPEN HART
NAAR HUIS.
DE
VOORBIJE
NACHT,
TOEN HIJ
DE MANNEN IN
DE KEUKEN
ZAG
EN HOORDE,
WEEGT ZWAAR
OP HEM.

Zijn broeder onthaalt hem alles behalve vriendelijk.

Waar kom je vandaan? Ga onmiddellijk naar je bed!

Doch Rob kan de slaap niet vinden. Hij denkt voortdurend aan zijn arme vriend wiens vader van diefstal beschuldigd wordt...

Hij trotseert de woede van zijn broer en sluipst het huis uit...

Enkele ogenblikken later ziet hij de twee ongerepde kerels van de vorige nacht, weer naar zijn huis gaan...

Daar zijn ze weer!

DE JONGEN
BLIJFT
STAAN.
HET DUURT
NIET LANG
OF DE
MANNEN
KOMEN TERUG
BUITEN
VAN
ZIJN BROER.
ROB
VOLOT HEN
GERUISLOOS...

(Wordt voortgezet.)

DE RING VAN GIBIL

De «Najashi» heeft onze vrienden naar het eiland Pasjoetan gebracht. Henk, oom Elemir, Leentje, Nasir Abu en Armand beginnen de reusachtige trap te beklimmen als ze een stem horen. Nasir Abu heeft van schrik en vuurt naar de solen.

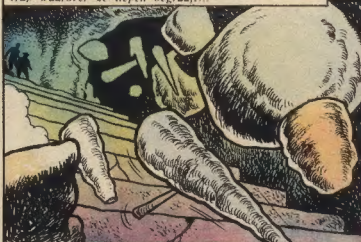
TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Nauwelijks ligt Nasir Abu op de grond of een gedeelte van de rots, losgeraakt door het mitrailleurvuur, stort met donderend geraas naar beneden.

Gelukkig staat de kleine groep onder een stevig gewelf. Met ontzetting slaan onze vrienden de steenlawa gade, die de trap waarover ze liepen begraaft...

Knap gewerkt. Ik geloof dat we de Najashi mogen vaarwel zeggen. Dat hebben we je koelbloedigheid te danken!

Ik hou niet van grapjes. Waar kwam die stem vandaan?

Dat weten wij zo min als jij.

M'n beste kapitein, wanneer de koorts je te pakken krijgt, iedere maal er hier iets vreemds gebeurt, kan ik je nu reeds voorstellen dat heel dit eiland spoedig het uitzicht van een reusachtige zeef zal hebben!

'k Heb honger.

Arm kind. Ik heb hier een pak... Neen, ik heb het niet.

Nondenonde!... Al de levensmiddelen zijn aan boord gebleven! Ik weet niet wat er ons te wachten staat, maar als we hier blijven staan, sterven we de honger dood.

Henk, oom Elemir en Leentje trekken met hun reisgezellen de trap op, steeds hoger en hoger...

Wat denk jij van de stem die we daarstraks hoorden?

Ik denk daar heel wat goeds over! 't Bewijst die stem dat het eiland bewoond is!

2° Bewijst ze, dat de inwoners de hoge graad van beschaving hebben bereikt...

Hij is het! JOEPIE JEE! Wat 'n geluk!

Oom Elemir, kom terug! Hij is gek geworden...

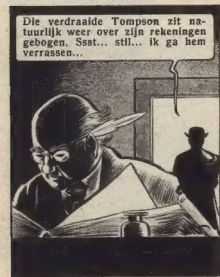
(Wordt voortgezet.)

DE PETROLEUMKOORTS

Renaat en Leentje brengen hun vakantie door bij oom Ben in Amerika. Deze laatste bezit grond in Oil-City, waar de laatste tijd petroleum wordt geboord. Hij ook wil het groene goud uit de grond halen...

VAN F. CRAENHALS

TEKSTEN EN TEKENINGEN

(Wordt voortgezet.)

WIST JE ?

- dat de langste sleep ter wereld die van Catharina de Grote was. Zij droeg hem bij haar kroning te Sint-Petersburg in 1762. Hij was 67 meter lang en werd gedragen door vijftig lakieën.
- dat er tijdens de negen eerste maanden van het vorig jaar 129.885 Europeanen naar Canada uitgeweken zijn. Er waren 16.427 Duitsers bij, 16.338 Italianen, 15.880 Nederlanders en 1550 Belgen.
- dat de beroemde wijsger Seneca op zeker dag aan de bloed-dorstige Romeinse keizer Nero zei, dat hij veel mensen kon laten doden, maar nooit zijn opvolger.
- dat Suske en Wiske reeds op het televisiescherm van het N.I.R. (voor profuutzendingen) verschenen zijn. Het poppenspel Pats voorde Koning Poefje op.
- dat er in de Pyreneeën een 99 jaar oude vrouw overleden is, die gedurende 71 jaar in dienst was bij dezelfde familie.
- dat de naam Pinocchio waarschijnlijk komt van een wijk van het havenstadje Ancona aan de Adriatische Zee, waar Carlo Colodi, de schrijver van het wereldberoemde boek, een tijdje gewoond heeft.
- dat men thans in de Verenigde Staten van Noord-Amerika de eerste dankbiljetten in nylon in omloop gebracht heeft. De biljetten hebben het grote voordeel wasbaar en zeer hygiënisch te zijn, en ze zijn daarenboven bijna niet te vervalsen.
- in Amerika werden ook schrijfmachineletten in nylon op de markt gebracht. Ze duren twee tot driemaal langer dan de gewone linten.
- te Hottot-Meureux bouwde mevrouw Moncellet in 1300 dagen met als enige hulp haar zonen van 7 en 13 jaar een groot woonhuis. Ze metselde niet alleen, maar stond ook in voor het timmeren, plakken, enz. De dappere vrouw kreeg de gouden medaille van de Kroonorde.

SCHILDPADEEN
ZIJN SNELLER
DAN
LOOPJONGENS

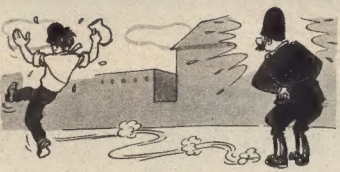
Zo luidde de conclusie van een Mexicaans blad dat twee uur moest wachten op een telegram, dat een loopjongen van het telegraafkantoor naar de redactie moest brengen. Belde gebouwen zijn dicht bij elkaar gelegen. Het blad zond een reporter naar de dierenfijn om de gemiddelde snelheid van een schildpad te berekenen. De conclusie van de originele reportage was dat de schildpad de loopjongen tien minuten zou vóór geweest zijn!

EEN STERKE
DOSIS

Tijdens een circus-vertoning te Verona, in Italië, stakten een olifant in elkaar. Men diende hem acht miljoen eenheden penicilline en drie liter brandwijn toe. Na een paar uren was de olifant niet alleen hersteld, maar tevens nuchter en in staat om opnieuw op te treden.

DE BELGEN
ETEN MINDER
BROOD

Voor de eerste wereldoorlog aten de Belgen gemiddeld 550 gr. brood per dag. Thans eten ze nog maar 275 gr. brood per dag. België brengt gemiddeld slechts een derde van het verbruikte graan voort.

* UIT DE VIER
WINDSTREKEN *

EEN MOEILIJK ONDERZOEK

TE Glasgow moest de politie onlangs een onderzoek instellen aangaande een verkeersongeval waarbij acht vaten whisky met een totale inhoud van 3.500 liter, van een vrachtwagen gevallen waren. De tonnen waren beschadigd en de kostelijke drank vloeide weg over de straatstenen. De mensen uit de buurt stroomden dadelijk samen met potten en emmers om te redden wat er te redden viel. Nergens kon de politie daarna een ernstig antwoord krijgen, want al de « redders » spraken met een dubbele tong.

RADIO EN TELEVISIE

IN Frankrijk treft men 7.400.000 radio toestellen aan voor een bevolking van 40.000.000 inwoners. Engeland heeft er 11.400.000 voor een bevolking van 50.000.000 mensen. België heeft 1.700.000 radio toestellen voor een bevolking van 8.000.000 mensen. Groot-Brittannië telt nu reeds meer dan 1.000.000 televisietoestellen.

EEN SYMPATHIEK
GEBAAAR

DE campionesse Fausta Coppi zag een oude Carmelieten-pater te Varese op een verroeste fiets sukkelend. De renner liet zijn goed hart spreken en schonk zijn racefiets aan de pater.

WAT MOETEN SCHOENVETERS VERDRAGEN ?

ZE verdragen dikwijls geduldig de nijdigste rukken tot ze op een goeie morgen, net als je een vreselijke haast hebt, toch breken. Om als degelijke schoenveters op de markt te komen, moeten ze in Groot-Brittannië een rak van 22 kg. uithouden, de sterksten moeten 50 kg. uithouden. De schoenveters voor de soldaten moeten nog steviger zijn.

De grenadier VICTORIA
presenteert...

DE TIJGERKOOI

De knoop van de zweep, door Johnny bijna helemaal losgeschroefd, springt plotseling weg en...

... een blinkend voorwerp valt op de grond.

M'n voorhoofdband!

Alle duivels!

Donkey, raap het juweel op en kom uit de arena. Je bent geknipt!

(Wordt voortgezet.)

Op het ogenblik dat Mortimer en Blake alles verloren wanen, verschijnt sjeik Abdel Razeik in de kamer van Horus. Abdel Razeik vertelt hoe deze kamer in de XIVe eeuw vóór Christus werd gebruikt om de mummie van Achnaton te verbergen...

VAN EDGARD-P. JACOBS

TEKSTEN EN TEKENINGEN

Na drie uren moeizame arbeid, kon men de sluissteen blootleggen en afwentelen. Men ontdekte een trap, die in de rots was uitgehouwen.

Op een teken van Merira kwamen de dragers toegevoeld en de schat van Achnaton verdween langzaam in de diepte...

Bij toortslicht ging de rouwtoet door eindeloze gangen...

Naargelang ze voortlichreden, liet Merira de valpoorten neer en sloot de weg achter zich aldus systematisch af...

Laat die sluit neer!

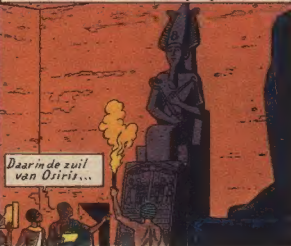
... tot grote ontsteltnis van zijn gezellen...

Hoe zullen we hier ooit uitgeraken, Merira?

Maak je geen zorgen, vriend!

Eindelijk bereikten ze de inwijdingshalle...

Daarin de zuil van Osiris...

Eindelijk bereikten ze de Grote Kamer van Horus met de lege sarcophaag, die scheen te wachten...

Dat is de heilige Kamer van Horus,

Toen de mummie en de schatten zorgvuldig en eerbiedig waren verborgen en het grote, gouden beeld was opgericht, zwoer iedereen plechtig het geheim te bewaren...

En dat het vuur van Aton de meinedige verasse!

Ja, zo weze het!

Mijn priesterambt roept me terug naar Akhetaton, doch één van onr, en zijn nakomelingen indien nodig, zal waken bij het heiligdom tot op de dag dat de cultus van Aton opnieuw vrijrijt. De ingewijden, die de naam zullen dragen van Khematon, (1) zullen hier waken en het geheim overleveren tot het ogenblik aanbreekt, waarop het Licht over de duisternis zal fromferen en schitteren over een wereld van goedheid. Paastenemheb, u komt de eer toe als eerste de wacht te houden bij Achnaton

Ik aanvaard

Onmiddellijk nadien manoeuvreerde Merira een sluideur, die onder een steen verborgen was. De gracht stroomde leeg en de hogepriester daalde er in af...

Kom!

Hij beval zijn gezellen hem te volgen en ging zonder aarzelen door de kanaalgeul waarin nog water stond...

